

ХОРЕЯ НА HUNTINGTON: ВАЖНИ ФАКТИ ЗА ПАЦИЕНТИТЕ

КАКВО Е ТОВА?

Хорейта на Huntington е хронично, невродегенеративно заболяване на мозъка. Нервните клетки в мозъка се увреждат с течение на времето. Заболяването обикновено започва във възрастта между 30 и 50 години, но може да започне и в по-млада възраст. Хорейта на Huntington уврежда:

- Движението
- Поведението
- Мисленето, разбирането, заучаването, запомнянето
- Личността

Най-честият симптом е появата на неволеви движения, наричани хорей. Хорейта причинява движения, приличащи на танц. Други проблеми с движението могат да усложнят говора и ходенето.

Могат да се явят и други симптоми:

- Загуба на паметта, проблеми с концентрацията, затруднения в изпълнението на задачи, проблеми с контролиране на импулсите
- Депресия и загуба на интереси
- Сексуални проблеми
- Проблеми с гълтането
- Падания

През първите години от заболяването някои леки ментални, емоционални и поведенчески нарушения могат да се явят преди по-ясните двигателни симптоми.

КАКВА Е ПРИЧИНАТА?

Хорейта на Huntington се причинява от експанзия повтори на част от ген. Резултатът от тази експанзия води до засилена загуба на нервни клетки. Колкото повече се повтаря експанзията, толкова по-рано настъпва болестта. Генетичното изследване на този абнормен ген обикновено потвърждава диагнозата.

Хорейта на Huntington е наследствено заболяване. Обикновено се унаследяват два набора от гени: един от майката и друг от бащата. За да се появи хорейта на Huntington, обикновено абнормният ген се предава само от единия родител. Ако един от родителите е носител на абнормния ген, то тогава всяко дете има 50% шанс да наследи хорейта на Huntington. Понякога унаследяването на

гена може и да не е толкова явно, например когато родителите са починали още преди тяхното заболяване да се е развило.

ИМА ЛИ ЛЕЧЕНИЕ?

Към момента все още няма лечение, което да забави или спре болестта. Хорейта на Huntington е нелечимо заболяване, но съществуват медикаменти, които могат да облекчат симптомите. Лекарствата могат да подобрят движенията, депресията и поведенческите нарушения. Необходимо е да се консултирате с Вашия невролог, за да Ви бъдат разяснени най-подходящите за Вас опции.

МОЖЕ ЛИ ДА СЕ ОБЪРКА ДИАГНОЗАТА?

В ранните стадии на болестта, може да е трудно да се диагностицира хорей на Huntington, особено ако не познавате фамилната си обремененост. Може да се случи, защото симптомите са сложни и варират от пациент до пациент. В началото симптоми, като депресия може да са по-изразени, отколкото самата хорей. Когато хорейта стане явен симптом, можете да се консултирате със специалист и да предприемете генетично тестване, за да се постави правилната диагноза.

КАКВО ТРЯБВА ДА ОЧАКВАМ, АКО СТРАДАМ ОТ ХОРЕЯ НА HUNTINGTON?

С прогресиране на заболяването, се задълбочават и следните проблеми:

- Усилват се неволевите движения
- Промените в мисленето, разбирането, заучаването и запомнянето
- Менталните, емоционални и поведенчески нарушения

Може да имате затруднения с говора и гълтането. Задавянето може да стане проблем. Емоционалните промени могат да се увеличат. Депресията обикновено е честа. Други поведенчески нарушения включват:

- Липса на интерес или грижа
- Антисоциално поведение
- Дезориентация
- Упорство

International Parkinson and
Movement Disorder Society

ХОРЕЯ НА HUNTINGTON: ВАЖНИ ФАКТИ ЗА ПАЦИЕНТИТЕ

Пациентите често се чувстват потиснати, когато осъзнаят, че те постепенно губят своите физически и ментални възможности. Те вече не могат да се справят с обичайните си ежедневни задачи, които са извършвали в миналото.

В последните стадии на заболяването, пациентите все още могат да разбират дневната рутина и да разпознават хора. Въпреки това, те може би няма да са способни да се грижат сами за себе си. Хореята на Huntington може да се нуждае от постоянна грижа, тъй като пациентите може да не са вече способни да говорят, да се хранят, да вървят и да контролират тазовите си резервоари. Накрая заболяването може да доведе до задавяне, пневмония или друго заболяване, което да сложи край на живота на пациента.

Попитайте Вашия невролог кои са най-добрите терапевтични възможности във Вашия случай.